

Systemy medialne Indii i Chin

Chiny

- Najludniejsze państwo świata-1,5 miliarda w 2030 roku
- 1978 rok- polityka modernizacji i otwarcia-wzrost gospodarczy- Chiny drugą gospodarką świata
- światowa czołówka pod względem potencjału militarnego, który bardzo szybko rośnie. Chińska armia wciąż jest najliczniejszą na świecie, mając w służbie czynnej ponad 2 miliony żołnierzy,

Indie

- Wschodzące mocarstwo- w 2035 roku mają się stać trzecią gospodarką świata
- Indie uzyskały niepodległość w 1947 roku i gospodarczo startowały z bardzo niskiego poziomu. W pierwszych latach budowano fundamenty ekonomiczne kraju z myślą o uniezależnieniu swojej gospodarki od Wielkiej Brytanii. Poważniejsze reformy realizowano dopiero w latach 1985-89 poczynając od zreformowania ekonomiki, a w tym zliberalizowano gospodarkę, zmieniono strukturę własności i system celno - podatkowy oraz ograniczono centralne zarządzanie. Stworzyło to warunki do wzrostu gospodarczego i umożliwiło też otwarcie Indii na świat.

Indie

- Indie od początku okresu reform postawiły na rozwój poprzez edukację. Eksperci szacują, że kraj ten jest pod względem potencjału intelektualnego drugim co do wielkości krajem na świecie. Ma 253 uniwersytety i ponad 13 tys. innych szkół wyższych, które każdego roku opuszcza 2,5 mln absolwentów, w tym 300 tys. inżynierów i 150 tys. informatyków! Najlepsze światowe uczelnie otwierają dziś w Indiach swoje filie i tam też czołowe światowe firmy poszukują swoich pracowników. Indie mocno inwestują także w badania i w tej dziedzinie są dziś w pierwszej dziesiątce krajów. Tu także lokowane są placówki badawcze koncernów, których działalność związana jest z dziedzinami uznawanymi za nośniki postępu technicznego do innych branż

Indie

- Dziś jeszcze nikt nie ma wątpliwości, że Chiny są atrakcyjniejsze dla światowych inwestorów. Także dynamika wzrostu gospodarczego przemawia na korzyść Chin (Chiny w ostatnich latach notują regularnie wzrost PKB o ponad 9%, a Indie w ostatnich kwartałach o 6-8%). Także okres prosperity w chińskiej gospodarce trwa znacznie dłużej

Indie

- Gospodarka Indii i tempo jej rozwoju jest w ocenie ekspertów dużo bardziej zrównoważona w porównaniu z chińską. Jest też mniej uzależniona od eksportu i zagranicznych inwestycji. Opublikowane dane wskazują, że gospodarkę Indii napędza rynek wewnętrzny (w 65%) podczas gdy w Chinach odpowiada on tylko za 42% PKB.

Indie

- rozwój Indii oparty na edukacji, tworzonej wiedzy, wsparty demokratycznym ustrojem społecznym i znajomością języka angielskiego stwarza większe szanse przed Indiami
- Owoce rozwoju gospodarczego Indii nie są dzielone w sposób zgodny z oczekiwaniami całego, przeszło miliardowego społeczeństwa. Korzysta z niego przede wszystkim klasa ludzi bogatych i klasa średnia. Problemem społecznym jest także struktura społeczna Indii oparta na dawnych tradycjach tego kraju. To poważne ograniczenie jego możliwości rozwojowych.

Indie

- Nie ulega wątpliwości, że kraj ten w 60 lat po uzyskaniu niepodległości nie jest jeszcze organizmem zintegrowanym. W dalszym ciągu mamy do czynienia z tendencjami nacjonalistycznymi i działaniami seperatystycznymi. Trwają też konflikty na tle religijnym pomiędzy hinduistami (jest ich większość), a muzułmanami (ok. 150 mln).
- Ten wielki kraj nie jest wolny także od korupcji. Jej bazą jest mało precyzyjny system prawny i fiskalny, który pozostawia spory obszar w uznaniowości urzędników.
- Słabością tego wielkiego kraju jest jego infrastruktura. Słabo rozwinięte i niedoinwestowane są drogi, koleje oraz łączność.

CHINY

Podstawowe różnice od cywilizacji zachodniej:

- potępienie indywidualizmu i współzawodnictwa, pochwała współpracy,**
- dążenie do upodobnienia i nie wyróżniania się,**
- niezrozumienie pojęć „prawa człowieka” i „wolność jednostki”.**
- podejrzliwy stosunek do religii, które wymagają wyłączności, czyli chrześcijaństwa, islamu i judaizmu, nie ma prawdy absolutnej,**
- sinocentryzm – Chiny jako Państwo Środka – nacjonalizm.**

CHINY

Podstawowe różnice od cywilizacji zachodniej:

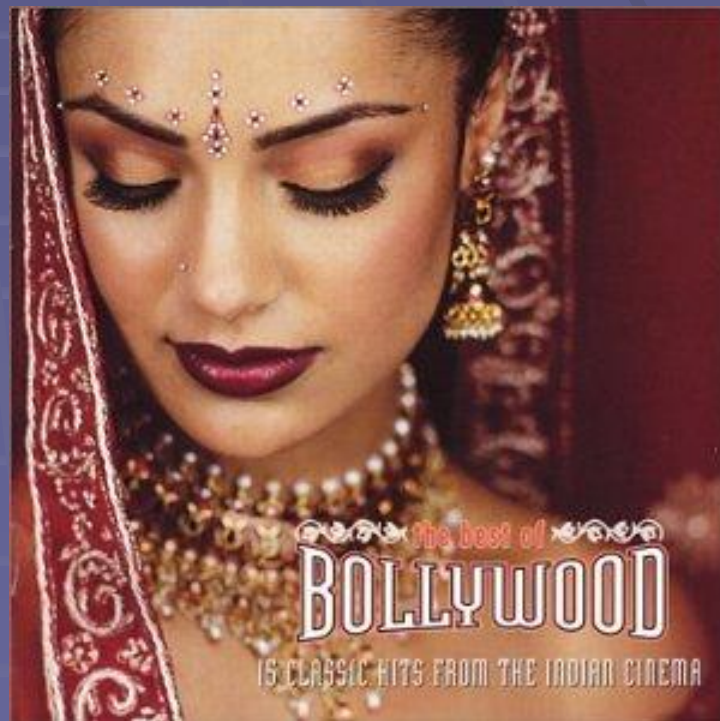

- brak podziału na „ducha” i „ciało”, na sacrum i profanum, wszystko jest komplementarne, wzajemnie się uzupełnia i przenika, jak yin i yang,
- powszechna akceptacja dla „eliminowania jednostek przestępczych” czyli kary śmierci – kto narusza porządek społeczny, narusza jednocześnie porządek natury, burzy harmonię świata.

INDIE

Podstawowe różnice od cywilizacji zachodniej:

- ludzie nie są i **nie mogą być równi**, nikt nie jest „kowalem swojego losu”,
- podporządkowanie rodzinie i roli społecznej (kastowej)**,
- czas jest pojęciem względnym**, elastyczne podejście do czasu,
- brak obowiązkowości** – pracujemy, żeby przeżyć, a nie odwrotnie,
- brak polityki socjalnej państwa** – opieka zdrowotna i emerytury dla ok. 8% społeczeństwa (urzędnicy).

INDIE

Podstawowe różnice od cywilizacji zachodniej:

- mało otwarty, **kontekstowy sposób mówienia** (zwłaszcza wyrażania niezgody na coś),
- skrajnie niegrzeczny jest pośpiech i ucinanie rozmowy,
- ceni się i podkreśla **różnice w statusie społecznym (edukacja!)**,
- brak zrozumienia dla „świeckości” państwa – w latach 80. uznano, że mniejszości religijne są wyłączone z przepisów prawa cywilnego!!!

System medialny Chin

- W ciągu ostatnich 30 lat system medialny Państwa Środka nadrobił zaległości technologiczne i dziś jest nie tylko największy na świecie, ale należy również do najprężniejszych. Z drugiej strony, podlega sprzecznym wpływom politycznym i gospodarczym, wynikającym z ustroju Chińskiej Republiki Ludowej.

System medialny Chin

- Chiny to pierwszy na świecie kraj, w którym pojawiły się wszystkie wynalazki umożliwiające powstanie prasy. Papier zaczęto produkować najpóźniej w II wieku n.e., druk pojawił się w VII wieku, a już na początku wieku XI wynaleziono ruchomą czcionkę.
- Dibao- początki prasy w Chinach

System medialny Chin

- Rola chińskiej prasy zaczęła się zmieniać w połowie XIX wieku, po przegranych przez Państwo Środka tzw. wojnach opiumowych. Najświatlejsi Chińczycy uświadomili sobie wówczas, że cesarstwo jest zacofane i musi się reformować, aby dotrzymać kroku zachodnim potęgom.

System medialny Chin

- Nowa epoka dla chińskiej prasy nastąpiła po utworzeniu Republiki Chińskiej, 1 stycznia 1912 roku. W ciągu dwóch lat liczba gazet wzrosła do niemal 500, a ich łączny nakład sięgnął 42 mln egz.
- Choć okres republikański zakończył się w Chinach dramatycznie, to udało się wówczas zbudować fundamenty nowoczesnej prasy. Rozwijało się również kino, które począwszy od lat 30. stało się medium masowym. Stolicą chińskiej kinematografii był Szanghaj.

System medialny Chin

- GARDŁO I JĘZYK PARTII KOMUNISTYCZNEJ (1949-1980)
- „Rola i siła gazet zależą od ich zdolności do prezentowania masom linii partii, jej polityki, celów i metod pracy w sposób najszybszy i najbardziej efektywny sposób“ – tłumaczył Mao Zedong w 1961 roku.
- Media miały edukować, indoktrynować i mobilizować masy, czemu służyło pojawienie się nowych, “wzorowych” postaci oraz instytucji.

System medialny Chin

- Główne media tego okresu to prasa drukowana, radio oraz kino. Ważną rolę pełniły również plakaty i wszechobecne głośniki umieszczone m.in. na ulicach, w zakładach pracy, a nawet na polach. Telewizja pojawiła się w 1958 roku, ale poważniejszy wpływ jako medium i narzędzie propagandy zaczęła zyskiwać dopiero u schyłku tego burzliwego okresu, naznaczonego kolejnymi kampaniami produkcyjnymi, społecznymi i politycznymi.

System medialny Chin

- Z początkiem lat 80. zaczęto odchodzić od leninowskiej teorii mediów, by ją zastąpić koncepcjami z nauk społecznych i ekonomicznych Zachodu.
- Po 1980 roku chińskie media zaczynają się upodabniać do zachodnich także pod względem technicznym. Rośnie rola telewizji, rozkwita rynek reklamy i public relations.

System medialny Chin

- W chińskich mediach ścierają się obecnie dwie sprzeczne tendencje. Z jednej strony, mają one przynosić zyski i stymulować w kraju pozytywne przemiany gospodarcze i społeczne. Jednocześnie władze nie chcą się zrzec wpływu na rozwój mediów, zarówno własnościowego, jak i regulacyjnego.
- „autorytarny liberalizm”

System medialny Chin

- Chiński rynek prasowy jest największy na świecie pod względem liczby odbiorców, a dzięki reformom gospodarczym stał się także jednym z większych pod względem nakładów i obrotów. Jak podają źródła rządowe, obecnie wychodzi w Chinach ponad 2000 tysiące gazet i ponad 8000 periodyków.
- „Przegląd Wiadomości”, „Dziennik Ludowy”
- Kontrolą rynku prasowego zajmuje się Główny Urząd Prasy i Publikacji (ang. GAPP), podlegający pod Wydział Propagandy Komunistycznej Partii Chin.

System medialny Chin

- Telewizja, radio i film
- Wedle oficjalnych danych, w Chinach istnieją 374 stacje telewizyjne i 282 rozgłośnie radiowe, które obsługują tysiące kanałów. Wiele z nich nadaje sygnał poprzez rosnącą sieć nadajników satelitarnych. Choć istnieje tylko jedna telewizja centralna – oferująca obecnie 19 kanałów i kontrolująca 1/3 widowni pekińska CCTV, to wiele stacji regionalnych zdobywa popularność w całym kraju

System medialny Chin

- Pod względem technicznym i programowym chińskie stacje nie odbiegają od oferty zachodnich. Emituje się dynamiczne programy informacyjne niezliczone filmy dokumentalne oraz audycje rozrywkowe, nawiązujące do formatów jak „Milionerzy“ czy „Idol“.
- Mimo komercjalizacji, telewizja – podobnie jak prasa drukowana – pozostaje pod ścisłą, dwustopniową kontrolą państwa. W jej przypadku rolę Wydziału Propagandy KPCh realizuje państwowy Urząd Radiofonii, Filmu i Telewizji (ang. SARFT).

System medialny Chin

- Tak jak krajowe media drukowane nie mogą korzystać z zagranicznych depech agencyjnych, tak CCTV ma monopol na import programów telewizyjnych z zagranicy. Monopol ten jest wsparty protekcjonistycznymi zapisami, jak np. zakaz emitowania rano filmów animowanych obcej produkcji.
- W kinach 2/3 czasu ekranowego powinno być przeznaczony na krajowe filmy. Od lat utrzymuje się również ścisły limit zagranicznych filmów dopuszczanych na chińskie ekrany na poziomie 20 tytułów rocznie.

System medialny Chin

- Internet
- Chiński program kontroli przepływu informacji w sieci jest najbardziej zaawansowany na świecie. Jednym z głównych elementów kontroli Internetu jest tzw. Great Firewall (GFW). Zaczęto go rozwijać w ramach tzw. projektu „Złota Tarcza“e, a pełną sprawność sieciowa zaporą osiągnęła w 2003 roku. Dzięki niej można zablokować dowolną stronę internetową, filtrować e-maile itd. Pracę zapory uzupełnia tzw. cyberpolicja, zatrudniająca 30 tys. osób.

System medialny Indii

- Indie są drugim, po Chinach, największym rynkiem prasowym świata, z liczbą niemal miliarda egzemplarzy dziennie. 81 milionów odbiorców Internetu, w tym niemal 8 milionów użytkowników Internetu szerokopasmowego, czyni ten kraj 12 największym pod względem użytkowników Internetu na świecie. Także w obszarze stacji telewizyjnych Indie znajdują się w czołówce – 1400 stacji daje Indiom 4 miejsce na świecie, po Rosji, Chinach i USA. Indyjski rynek mediów jest zatem jednym z największych na świecie, i to zarówno jeśli chodzi o wielkość czy różnorodność samej oferty medialnej, jak i liczbę odbiorców.

System medialny Indii

- Media docierają do różnych grup odbiorców, posługujących się ponad 100 językami, chociaż należy zaznaczyć, że dwa języki pełnią tutaj szczególną rolę – hindi i angielski. Pierwszy z nich, dlatego że gwarantuje największą liczbowo widownię TV (podobnie jak i grupę radiosłuchaczy oraz czytelników gazet), drugi, że dociera do najbardziej wykształconych odbiorców i sprawia, że media indyjskie mają znaczące przełożenie międzynarodowe.

System medialny Indii

- Pierwsze media drukowane pojawiły się na terytorium Indii za sprawą Brytyjczyków pod koniec XVIII w. Były to publikacje skierowane do społeczności brytyjskiej, jednak prasa rozprzestrzeniła się szybko także wśród Indusów.

System medialny Indii

- Rynek prasowy Indii obejmuje media prasowe zarejestrowane w Urzędzie Rejestracji Gazet Indii (RNI). W 2007 roku wychodziło w Indiach 65.032 publikacji, w tym: 7.131 dzienników, 374 ukazujących dwa- trzy razy w tygodniu, 22,116 tygodników, 8,547 dwutygodników, 19,456 miesięczników, 4,470 kwartalników, 605 roczników i 2,333 innych wydawnictw.
- Najwięcej gazet wychodziło w Uttar Pradesh – 9,885 tytułów i w Delhi – 8,545 tytułów.
- Gazety i czasopisma ukazywały się w 123 językach i dialektach. Większość wydawana jest w hindi (24,927 tytułów), następnie w j. angielskim (9,064 tytuły). W samej Orisie ukazywały się gazety w 18 z 23 głównych języków Indii, w Maharasztrze w 17, w Delhi w 16.

System medialny Indii

- Ministerstwo Informacji i Radiofonii jest odpowiedzialne za rozwój i regulację rynku mediów i filmu w Indiach.
- Sektor radiofonii i telewizji składa się z: Prasar Bharati (media państwowe) i mediów prywatnych. Sytuację mediów publicznych normuje przyjęta w 1997 r. ustawa, która dzieli ww. sektor na All India Radio i Doordarshan. Prywatne media telewizyjne składają się z ponad 100 kanałów i sieci.

System medialny Indii

- Prasar Bharati została utworzona w 1997 r. Jej celem jest organizowanie i prowadzenie publicznej działalności radiofonicznej, w tym informacyjnej, edukacyjnej i rozrywkowej. Do jednego z głównych zadań należy podtrzymywanie jedności i integralności terytorialnej kraju.

System medialny Indii

- All India Radio powstałe w latach 20. XX wieku dysponuje 231 stacjami radiowymi, mającymi status biur podległych centrali AIR i 373 nadajnikami obejmującymi 99,14 % populacji i 91,79 % powierzchni kraju. Od uzyskania niepodległości nastąpił zdecydowany wzrost działalności (6 stacji, 18 nadajników, 11% populacji i 2,5% powierzchni kraju objętych zasięgiem).
- All India Radio nadaje programy w 24 językach i 146 dialektach.

System medialny Indii

- Doordarshan uruchomiona została w 1959 roku, oferując do 1965 roku częściowy program telewizyjny oparty na programach edukacyjnych. Obecnie Doordarshan obejmuje 64 centra produkcyjne, 24 centra informacyjne, 126 centrów technicznych, ponad 1500 nadajników oraz ok. 30 kanałów telewizyjnych (5 ogólnokrajowych, 11 regionalnych kanałów satelitarnych, 11 kanałów lokalnych, 1 kanał międzynarodowy).

System medialny Indii

- W 1995 r. dostęp do Internetu miało tylko kilka największych indyjskich miast, a kontrolę nad nim sprawował rząd. Ze względu na słabą infrastrukturę i wysokie ceny, tylko najzamożniejsze firmy mogły sobie pozwolić na stałe podłączenie do sieci.
- liczba 100 mln użytkowników Internetu plasuje Indie na trzecim miejscu na świecie po Chinach (300 mln) i USA (207 mln)

System medialny Indii

- Ustawa z 2011 r. nakłada na firmy internetowe konieczność usuwania z serwerów – w ciągu 36 godzin od wskazania ich przez odpowiednie władze – treści uznanych za obraźliwe, pornograficzne, niezgodne z obowiązującym prawem lub godzące w jedność i suwerenność Indii

System medialny Indii

- Rozwój gospodarczy i społeczny Indii powoduje, że rynek mediów wciąż jest nienasycony i stwarza perspektywy dalszego, dynamicznego wzrostu. Indie mają 1,21 mld ludności, jednak wciąż bardzo wielu Indusów nie korzysta z niektórych mediów w ogóle (najwięcej, ponad 550 mln, korzysta z telewizji), jest to więc rynek o dużym potencjale, co przyciąga także zainteresowanie międzynarodowych korporacji medialnych.